

Sustaining All Life at COP۲۷

By: Janet Kabue

Area Reference Person for Nairobi, Kenya, and Leader, with Iliria Unzueta, of
the
SAL delegation to COP۲۷
Nairobi, Kenya.

Farsi Translation

Vida Mozafarieh

«تداوم بخشیدن به کل حیات» در COP۲۷

بقلم: جانت کابو

شخص مرجع منطقه برای نایروبی، کنیا، و مدیریت با الیریا اونزوئا، از هیئت SAL در COP۲۷
نایروبی، کنیا

ترجمه فارسی

ویدا مظفریه

بیست و هفتمین کنفرانس سازمان ملل متحد در مورد تغییرات اقلیمی، COP۲۷ با یک توافقنامه تاریخی «آسیب و خسارت» به پایان رسید. این بدان معنی است که در دوازده ماه آینده برای کشورهای که با بدترین اثرات اقلیمی مواجه هستند، بودجه تأمین خواهد شد. کشورهای جنوب جهانی سی سال است که خواهان این بودجه هستند. این توافق یک پیروزی بزرگ است — برای مذاکره کنندگان که در برابر مخالفت ها قوی ماندند و برای جامعه مدنی که با آنها همبستگی کرد.

یکی از پیام های ثابت و مهمی که جنبش اقلیمی در طول سال ها دریافت شده است این بوده که ما باید به کسانی که بیشترین تجربه را در واکنش به شرایط اضطراری آب و هوایی دارند گوش دهیم. این تخصص در جنوب جهانی نهفته است، که به شدت تحت تأثیر این بحران قرار گرفته است. بنابراین شنیدن اینکه COP۲۷ توسط یک کشور آفریقایی یعنی مصر میزبانی خواهد شد، هیجان انگیز بود. قاره ای که بیشترین آسیب را از وضعیت اضطراری اقلیمی می بیند باید از هر جهت ممکن در خط مقدم مذاکرات اقلیمی باشد.

هیأت ما (SAL تداوم بخشیدن به کل حیات) به نمایندگی COP متشکل از مصر، جمهوری دموکراتیک کنگو، اسواتینی، سواحل عاج، کنیا، نیجریه، توگو، اوگاندا، مراکش، هائیتی، مکزیک، هلند، انگلستان، کانادا، و ایالات متحده. ما هم در منطقه آبی (منطقه دولتی) و هم در منطقه سبز (منطقه جامعه مدنی) کار کردیم. پروژه های شنیداری، حلقه های شنیداری انجمن ها و کارگاه ها را انجام دادیم.

فعالیت های ما عمدتاً به زبان انگلیسی انجام می شد و برحسب نیاز شرکت کنندگان یا کسانی که فعالیت ها را مدیریت می کردند، به عربی، فرانسوی یا اسپانیایی ترجمه می شد. ارتباط زیبایی بین افرادی که به یک زبان صحبت نمی کردند اتفاق افتاد. پیدا کردن راهی برای برقراری ارتباط فراتر از کلمات جالب بود.

من دوست داشتم بخشی از مدیریت باشم و کارهایی را که باید انجام میدادیم تا به COP برسیم — به ویژه کار در مورد نژادپرستی، استعمار، امپریالیسم، و حمایت کامل از تفکر و مدیریت مردم بومی و مردم اکثریت جهانی. مجبور بودیم مدام علیه ضبط آزدگی های نسل کشی که می گوید «کوچک و ساکت باش تا در امان بمانی» گوش دهیم.

چرا ما به COP ها میرویم؟ با وجود سرعت آهسته تغییر، چیزهای امیدوار کننده ای از آنها ظاهر می شود. نمیتوانیم بدون پایان دادن به همه سلطه ها و تفرقه ها به وضعیت اضطراری اقلیمی پایان دهیم (SAL ادامه کل حیات) مدل سازی میکند که «رسیدن به جایی که فرق بین ما نباشد» چگونه است، و چگونه می توان روی آنچه در راه است کار کرد. از کاری که افراد دیگر برای پایان دادن به وضعیت اضطراری اقلیمی انجام میدهند، با کمک به آنها برای دسترسی به فرایند تخلیه، بهبود شدن از آزدگی های عاطفی و ایجاد روابط و دسترسی کامل به ذهن شان حمایت میکنیم.

برخی از نکات برجسته اضافی:

برای اولین بار، یک هیئت SAL به یک COP توسط سه زن از جنوب جهانی مدیریت شد — «ایلریتا اونزوئتا» شخص مرجع منطقه ای برای مکزیک و من به صورت آنلاین و حضوری و «شیوما اونکوا» شخص مرجع منطقه ای برای نیجریه و غرب آفریقا، بصورت حضوری.

این هیئت بخوبی توانستند موفق شوند که همه ما را بخوبی به مصر برسانند. برای افرادی که با درخواست ویزا مشکل داشتند، دوستانه اجرا می شد. آنها ساعات زیادی را صرف رساندن نمایندگان به آنجا کردند. روند روایت به ما و متحدانمان تصویر واضح تری از آنچه برای افراد اکثریت جهانی برای دریافت ویزا و سفر از نقطه ای به نقطه دیگر نیاز است و نا برابری ها و سیستم های ظالمانه ای که برای حضور کامل باید با آن روبرو شویم، ارائه داد.

در کار با یکدیگر، چه آنلاین و چه در مصر، این هیئت فرصت های ارزشمندی برای دستیابی به یکدیگر، ایجاد روابط، پذیرش ایده های یکدیگر و رویارویی با جهان بعنوان یک تیم داشت.

این بزرگترین هیئت آفریقایی «ادامه کل حیات» در یک COP بود. این یک نقطه مهم برای من بود. بسیار ارزشمند بود که در رویدادهایمان بنشینیم و سخنان قدرتمند مدیران را بشنویم، به ویژه اینکه بدانیم هر یک از آنها برای رسیدن به مصر چه کارهایی را پشت سر گذاشتند.

مصر بعنوان میزبان چه در داخل و چه در خارج از COP، سخت کار کرد. در هر گوشه ای یک فرد مفید و مهربان پیدا کردیم. به یاد دارم یکروز عصر در یکی از کافه های کنار خیابان، یک آهنگ محبوب آفریقایی در حال پخش بود و یکی از کارکنان به ما چهار نفر (زنان آفریقایی) اشاره کرد و باهم کمی رقصیدیم و کلی خندیدیم، هرچند زبان ما مشترک نبود.

علیرغم چالش های متعدد سرعت و روند مذاکرات اقلیمی، روحیه GOP بزرگترین تضاد من به ناامیدی در مورد بحران اقلیمی بوده است. من این را بدلیل تعامل بین مردم از جمله هیئت های SAL ما ، که سال به سال حضور می یابند و ابزار ها و ایده های خود را بی وقفه به اشتراک میگذارند ، لذا ارتباطات ما سریع به یک جنبش جهانی بزرگتر و قدرتمندتر تبدیل شده است.